

noget. Som bekendt har der jo hidtil med Hensyn til svenske og norske Undersaatter kun været fordret 5 Mars Ophold her i Landet, hvorimod man ligeoverfor alle andre Landes Undersaatter har fordret 15 Mars Ophold. Naar man undersøger den svenske Lovgivning om Indfødsrets Meddelelse viser det sig, at der i Sverige vel kun fordres, at Vedkommende skal have opholdt sig 3 Aar i Riget, men der søies til, at han skal kunne bevise, at han har Udvei til at forsyge sig. I Lighed hermed er det da forekommet Udvalget, at der mulig kunde være Anledning til i Fremtiden mere end hidtil at lægge Bøgt paa, hvorvidt Vedkommende, der ansøger om Indfødsret, er i Stand til at ernære sig uden i en nær Fremtid at maatte falde fattigvæsenet til Byrde, og som en Fordring, man i saa Henseende kunde stille, har Udvalget tænkt sig, at den Vedkommende, forsaavidt han ikke ved 5 Mars stadigt Ophold i en eller anden af Landets Kommuner havde erhvervet Forsørgelsesret, paa en eller anden Maade maatte godtgjøre, at han var i Besiddelse af Midler til at ernære sig. Skulde en saadan Fordring stilles, er det Udvalgets Mening, at den skulde gjælde samtlige Ansøgere om Indfødsret, naanset i hvilket Land de ere hjemmehørende, Alt naturligtvis, forsaavidt ikke særlige Omstændigheder maatte være tilstede, der i det givne Tilfælde kunde give Anledning til Afvigelser fra Reglen. — Seg skal indskrænke mig hertil.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Med Hensyn til selve Lovforslaget og de dertil stillede Vædringsforslag finder jeg ikke Anledning til at sige Noget til, hvad den ærede Ordfører har sagt. Seg skal indskrænke mig til et Par Bemærkninger om den mere almindelige Tanke, som den ærede Ordfører fremsatte i Henhold til, hvad der staar i Betænkningen. Seg tror, det maa siges at være saa, at man hos os er mere liberal end noget andet Sted med Hensyn til at give Undersaatter fra fremmede Lande Indfødsret. Man kan ikke, med Rette i alt Fald, sammenligne de Lovgivningsbestemmelser, der herom findes andetsteds. Naar f. Ex. Lovgivningen i Sverige siger, at 3 Aar er nok, saa er det ikke det, det kommer an paa, da Indfødsret i Sverige ikke gives ved Lov, men ved kongelig Bestemmelse. Det kommer mere an paa, hvilke reelle Vilkaar der stilles i de forskjellige Lande. For at nævne et Exempel, som den ærede Ordfører var inde paa, nemlig fra Sverige, er der ikke Tvivl om, forekommer det mig, at man der stiller ganske andre reelle Krav til de Ved-

kommende, baade med Hensyn til deres Næringsret, Undersaattersret eller Statsborgerret, som jeg tror, det nærmest kaldes i Sverige, idet man der forlanger, at de Vedkommende ere i Stand til at subsistere med nogen Rimelighed ogsaa i Fremtiden. Man er altsaa mindre liberal i Sverige ved Ordningen af dette Forhold, end vi ere hos os. Seg kan gjerne tilføie uden at gaa Sandheden for nær, at den noget protektionistiske Bevægelse, som gjør sig gjældende noget forskjellig i de forskjellige Lande, bidrager til, at man ikke ser saa venlig paa fremmede Undersaatter og ikke giver dem saa let Afgang til at vinde Borgerrret, som man maaske har gjort hidtil. Seg er altsaa meget enig med den ærede Ordfører deri, at det er et Spørgsmaal, der er værdt at tage op til Overveielse — og Andet er der jo heller ikke kræbet fra det ærede Udvalgs Side. Det vil være det høie Thing bekendt, at de Regler, som nu følges med Hensyn til at meddele Indfødsret, have udviklet sig igjennem mange Aar i det Væsentlige under Enighed mellem Regjeringen og begge Thingene, og man kunde naturligtvis ikke synes det mig, gaa bort fra disse Regler uden nærmere Overveielse og uden Samstemning i Thingene om at etablere nogle andre maaske strengere Regler. Seg er altsaa villig til at tage Spørgsmaalet under Overveielse og bringe det frem paa passende Maade, navnlig vel nærmest og først ved at forhandle derom med det Udvalg, der maatte blive nedfat i Sagen andetsteds.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Efter den sædvanlige Regel ved Lovforslag om Indfødsret staar det jo Enhver frit for at forlange særlig Afstemning over de enkelte Numre i Lovforslaget. Da der imidlertid ikke fremkommer nogen Begjæring herom, anser jeg saadan Afstemning ufornøden.

Vædringsforslag under Nr. 1 af Indenrigsministeren tiltraadt af Udvalget:

Som nyt Nr. 13 indsættes:

Ludvig Bang Brüel, Forstassistent ved Statslovvæsenet, af Steenholt, Røddebo Sogn under Frederiksborg Amt, født i Kongeriget Sverige.

vedtoges uden Afstemning.